

Fragmenty Rodzinnej Ścieżki Zwiedzania z audioprzewodnikiem (MOVITECH)

W warsztacie mincerza

[Mincerz] Pracy szukasz, chłopcze? A co umiesz?

[Młody] Na naukę przyszedłem... ludzie mówią, że księżę srebra od wędrownych handlarzy kupić i monety bić każe. Może potrzeba rąk do pracy?

[Mincerz] Jak cię zwa, młodzieńcze? I co umiesz?

[Młody] Baruch, panie, syn Nataniela. Umiem... no... jeszcze niewiele [niepewnie, po chwili z zapałem] Ale szybko się uczę i ciężkiej pracy się nie boję! Tu opłata za naukę, ojciec dał.

[Mincerz] Dobrze. Najpierw... bić blachę będziesz. Usiądź sobie obok kolegi na ławie, on ci wskaże, co i jak.

[Młody] Tak, panie. [szepciem] Co mam robić?

[Mincerz 2] Kawał blaszki bić trzeba. Masz, próbuj. Tylko na paluchy uważaj. A potem o, tam, do cięcia. Nożycami na małe krążki. Dalej stemplem z całej siły wzór się na blaszce odbija. I moneta gotowa. Tylko kraść nie wolno, jak ukradniesz – na oczy się nie pokazuj.

[Młody] Ja nie! Jak bym mógł ukraść?! Dobrze uderzam?

[Mincerz 2] Dobrze! Tylko mocniej! Żebyś wstydu nie przyniósł, bo żydowskie monety są najstaranniej wykonane ze wszystkich w całej Polsce.

© Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN